

عنوان مقاله:

ساختار مدیریت بحران های طبیعی در ایران و کشورهای دیگر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

زهرا لاریجانی - کارشناس مرکز تحقیقات راه آهن جمهوری اسلامی ایران

خلاصه مقاله:

به طور کلی لغت بحران در ارتباط با یک سری پدیده های ناهنجار طبیعی شامل حوادث طبیعی ناشی از عوامل زمین ساختی همانند (آتشفشان، زلزله، بهمن) و حوادث طبیعی ناشی از عوامل آب و هوایی همانند (سیل، خشکسالی، بیابان زایی، پیشروی آب دریاها در خشکی، طوفان و...) به کار میرفته است ولی با صنعتی شدن جوامع بشری این واژه برای فجایع بزرگی همچون نیروگاه اتمی چرنوبیل و بویال هند و یا سوانح ریلی به وسعت انفجار قطار حامل مواد شیمیایی در ایستگاه خیام و حتی برای فاجعه 11 سپتامبر نیز به کار برده می شود. البته تعریف شرایط بحرانی برای هر کشور و سازمانی با توجه به میزان تلفات جانی و خسارات مالی مربوطه متفاوت می باشد. بر اساس آمارهای بین المللی در 27 سال گذشته 6/3 میلیون نفر بر اثر بلایای طبیعی جان باخته و بیش از 3 میلیارد نفر آسیب دیده اند و بیش از 240 میلیارد دلار خسارت مالی وارد شده است. آمار نشان میدهد که بلایای طبیعی رو به افزایش بوده و بین سالهای 1990 تا 2002 شدت بلایا 1/4 برابر شده است و نسبت جان باختگان 9/6 و آسیب دیدگان 2/5 و خسارت مالی 38 برابر شده است. در این آمارها تلفات جانی و خسارات ناشی از فجایع بزرگ صنعتی در مقابل تلفات و خسارات عظیم ناشی از حوادث طبیعی صرف نظر شده است. این آمارها اهمیت مدیریت بلایای طبیعی را بیش از پیش مشخص می نماید ولی باید به این نکته توجه نمود که ویژگیها و مراحل مدیریت بحران در مورد بلایای طبیعی غیر مترقبه و فجایع بزرگ مترقبه تفاوت چندانی نمی کند.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، بلایای طبیعی، سوانح بزرگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/6776>

